

Ajuntament des Castell

Premi de Narració Curta i Contes

Àngel Ruiz i Pablo 2018

Obra guanyadora en categoria de CONTE (de 9 i 12 anys)

GRÀCIA FLORIT PONS

LA MISTERIOSA CLAU D'ALGENDAR

N'Ara no podia dormir. Eren les 12 del vespre, i encara no havia tancat un ull. Avui el mestre, en Joan, els hi va explicar tot el que farien al Barranc d'Algendar, on hi anirien a passar 4 dies. Tots els fillets estaven molt entusiasmats.

Al matí, tots els al·lots van arribar molt prest a l'escola tot nerviosos i carregats amb les motxilles i els sacs de dormir. Els pares van anar a despedir-los

El mestre i la professora de gimnàsia, na Martina, que també els acompanyava, van fer pujar els al·lots a l'autobús.

Dins l'autobús els al·lots cantaven i reien, tots estaven molt contents d'anar a passar aquests dies junts de colònies.

L'autobús els va deixar dalt d'un turó, perquè el camí era molt estret i els al·lots van anar caminant fins la casa.

Quan van arribar, en Bartomeu i na Maria, els esperaven al pati.

Van deixar les motxilles a l'entrada i els professors van fer els grups de fillets, que van anomenar amb noms de colors.

N'Ara, na Illa, na Yasmin, en Xavi i en Simone, els va tocar el grup blau.

En Bartomeu i na Maria van mostrar les habitacions als al·lots. Al primer pis hi havia dues habitacions, on hi dormirien els fillets. Al segon pis hi havia els cuartos de bany i dues habitacions petites pels mestres. Al tercer pis hi havia dues habitacions més, on hi durmirien les filletes.

N'Ara i les seves amigues (n'Alba, na Maria, n'Illa i na Yasmin) els hi va tocar a la mateixa habitació. Hi havia 3 lliteres, i 2 finestres petites que miraven al pati de l'entrada. També es van fixar que a la paret hi havia una fotografia del casat amb una filleta asseguda al portal que duia un jersei de retxes. Semblava que era una fotografia molt antiga.

Després els van reunir al menjador i els mestres els van explicar les feines que tindrien que fer.

Van agafar el berenar i la contimplora i en Bartomeu i na Maria els van dur a fer una excursió per on tenien els sembrats i els animals. Van berenar per allà.

El grup blau els hi va tocar fer el dinar i posar la taula.

Quan eren dins la cuina n'Ara va veure que hi havia una clau grossa penjada damunt la ximena. Semblava una clau molt antiga. N'Ara va pensar d'on seria. Li va comentar a les seves amigues, que també van quedar intrigades.

Al capvespre van anar a fer una excursió pel barranc, i van veure un torrent que duia poca aigua. En Bartomeu els va explicar que antigament el torrent duia molta aigua, que s'emprava per regar els cultius.

Feia un poc de fred, i en Bartomeu va encendre la xemena i van estar molt bé per sopar. Després na Maria els va contar històries que van passar al barranc.

N'Ara i les seves amigues van trobar aquestes històries molt interessants i sobre tot una sobre *Maria La Pota*, potser tenien alguna relació amb la clau que penjava a la xemena de la cuina, i també potser, amb aquella filleta que sortia a la fotografia de l'habitació.

A les 11h. se'n van anar a dormir, i tots van pujar a les seves habitacions. Abans de dormir-se les al·lotes van xerrar d'aquestes històries.

Damunt les 5h. del matí, n'Ara es va despertar perquè va sentir una renou. El mateix li va passar a na Illa i a na Yasmín. Les tres van pensar que deu ser aquesta renou?

A les 8 van aixecar-se i quan van baixar van veure que la taula ja estava posada per berenar. Hi havia sobrassada, botifarró, carn-i-xua, formatge, llet i també pa acabat de fer. Tots van berenar amb molta gana, tot estava boníssim.

A les 10h els van anar d'excursió i van anar fins el final del barranc d'Algendar, a la platja de Cala Galdana.

Mentre caminaven les filletes comentaven amb els altres fillets la renou que havien sentit a la matinada, però els altres no havien sentit res i se'n van enriure d'elles.

Al capvespre un grup va anar a l'hort, a collir verdures i fruites; un altre va anar a cercar ous al galliner; un altre, va anar a cercar llet a un lloc que hi

havia damunt el barranc i el grup de n'Ara, va quedar al casat a ajudar a preparar el sopar. Aquell vespre farien una barbacoa per sopar.

Els al·lots van ben sopar i després na Maria va treure la guitarra i van cantar cançons.

Mentre dormien, una altre vegada n'Ara i le seves amigues van tornar a sentir la mateixa renou a la matinada. Estaven ben intrigades. Van comentar que en el repla de la seva habitació hi havia dos escalons i després hi havia una porta que estava tancada, tenia un pany molt gros, potser la clau que hi havia a la cuina obria aquella porta... Les filletes van dir que tenien que descobrir que era aquesta renou que sentien al vespre.

Quan van anar a berenar, la taula ja estava posada i tornava haver-hi el mateix: sobrassada, carn-i-xua, botifarró, pa acabat de fer, llet fresca... tot boníssim.

Aquell dia van anar d'excursió i van anar a veure unes coves que hi havia pel barranc. Els fillets s'ho passaven molt bé.

Al vespre el grup blau va ajudar a preparar el sopar i n'Ara es va ben fixar amb la clau misteriosa. Va dir a na Illa i a na Yasmin que aquest vespre havien d'averiguar si aquesta clau obria la porta tancada que hi havia al tercer pis, a on duria? que hi trobarien? Era un misteri.

Aquell vespre, després de sopar, van sortir al barranc i van anar a caçar xibeques, però ningú no en va veure cap.

Tots anàven amb la llinterna i ben abrigats, perquè feia un poc de fred. Va ser molt divertit passejar pel barranc per la nit, uns van tenir més por que els altres, però tots s'ho van passar molt bé.

Mentre passajaven n'Ara, n'Illa i na Yasmin planejaven qué farien aquell vespre, provarien si la clau de la cuina obria aquella porta. I així averiguarien perquè sentien aquelles renous a la matinada. Tenien por, però al mateix temps tenien molta curiositat.

Van esperar dues hores, i després d'assegurar-se que tothom dormia, les tres van baixar a la cuina a cercar la clau. Van pujar al tercer pis i van provar la clau a la porta tancada, i es va obrir...

Les filletes amb les seves llinternes van veure una escala que estava un poc empinada i la van pujar. Quan van arribar dalt, als porxos, van veure una sala que al centre hi havia coses penjades que tenien formes molt rares, unes eren

rodones, altres llargues i altres en formar de u; als costats hi havia armaris, amb objectes quadrats i ben col·locats.

A poc a poc les tres amigues, ben juntetes, es van anar atracant als objectes que penjaven del sostre, i les van il·luminar amb les seves llinternes. Quan van veure el que era, les tres filletes es van posar a riure, eren sobrasades!!! i el que havia als armaris eren formatges!!!

Clar, cada matí per berenar hi havia sobrasada i formatge. En Bartomeu i na Maria cada matí pujaven als porxos a agafar-les!!!

Les tres amigues van tornar a posar la clau a la cuina i es van posar a dormir. Damunt les 5 del matí, van tornar a sentir la renou...Les tres amigues es van posar a riure, en Bartomeu i na Maria que anaven a cercar les sobrasades i els formatges.

Durant el berenar, els fillets que durmien al primer pis van comentar que durant el vespre havien sentit renous per l'escala... Elles van dir que potser era na *Maria la Pota* que pujava l'escala....Elles es van posar a riure.

Ja era el darrer dia i tots els fillets es van despedir den Bartomeu i na Maria, i els van dir que s'ho havien passat molt bé i que sempre recordarien aquesta estada al Barranc d'Algendar.

Dins s'autobús n'Ara pensava amb aquella filleta de la fotografia antiga que penjava dins la seva habitació. Potser era la senyora Maria quan era una filleta, i potser la història que els va contar sobre *Maria La Pota*, també era ella...

